

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTÓIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Glatstein Adolf.

Főmunkatárs:

KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.
Nyilvtéri közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

A testneveléséről.

(W. A.) Sok kérdés van a közéletben, mely az emberek vitaközségein fontos tárgyat képezi, de az ifjuság testnevelésének ügyében a helyes irányítást még az a rengeteg sok vélemény sem tudta általánossá tenni mely eddig már úgy röpiratokban, mint könyvekben vagy újságokban napvilágot látott.

A társadalom általában két tábora oszlik e tekintetben. Az egyik fél azt hirdeti, hogy csak a könyveinek éljen az ifjú és ne gondoljon másra az élet küzdelmeiben úgyis eleget fog mozogni. Ezekkel szemben áll azonban a másik tábor, mely tudatával van annak, hogy az ifju egészségét csak úgy tarthatja fenn, ha nem görnyedezik mindig ott, hanem kimegy a szabadba és legalább egy rövid órácskát szentel teste ápolására.

Hisz egészségre minden embernek szüksége van; nemcsak azért, mert élni akar, hanem nemzete érdekében is, mert hazáját csak ép lelkű, ép testű ember szolgálhatja jól; beteg, sorvadózó embernek a hasznát bármily okos legyen is, csak mérsékelve, kis mértékben éri az ország.

Ezért főnnszóval hirdeti, hogy az ifju, különösen a diák, igenis üzzön a szellemi foglalkozás mellett sportot is. És — öröndetes tényként lehet megállapítani — hazánkban is a társadalom tagjai mindjobban

ez utóbbi táborba sorakóznak s mindinkább belátják, hogy e kérdés rendkívül fontossággal bír nemcsak egyesek egészségére, hanem egész nemzet életére is.

Ha — mint némelyek kedves olvasóink közül gondolhatnák — csak hiú frázis azon állítás, hogy egy egész nemzet életére befolyással bír a testnevelés ügye, bátran lehetne azt a kérdést fölvetni, hogy miért is részesítette hajdan a híres klasszikus görög nép az olimpiai győzött a legnagyobb kitüntetésben és miért ünnepelte úgy, mint a hárból diadalmasan hazatért nemzeti hőst? Pedig a görög tudomány még a mai napig is munta. Nem csoda. Görögöknél a testnevelés az ész fejlesztésével, gyarapításával teljesen egybeforrott, egy dolog volt. És ha csak egyesek fantáziájában oly nagy fontosságú e kérdés, hogy karolhatja fel az annyira higgadt és számító angol nemzet, mely e tekintetben ügyszólván már a végtelékig megy, hogy mondhatta akkor Bernard a francia tornaiskolának híres felügyelője, hogy franciaországot az elfogyástól, a pusztulás szomornú sorsától más nem óvja meg már, mint az, hogy fiai kellő mértékben sportolnak is.

Látni lehet e pár példából is, hogy nemcsak egyesek tulajdonitanak e kérdésnek nagy fontosságát, hanem az összes kultur népek átérzik azt és iparkodnak is a testnevelést minden téren előmozdítani:

De ki hinné, hogy még a diákság körében is vannak olyanok, akik — nem mondom ellenszenyvből, hanem talán inkább egykedvűségből — nem igen lelkesednek a tornaórák s a sport iránt. Pedig vannak.

Akárhányszor lehet hallani egyiktől — másiktól, hogy a tornaórát hiábavaló időrablásnak, a sportot meg „ostobaság”-nak nevezzi.

Megengedem — mondaná kedves olvasók valamelyike, — hogy nagyon hasznos és szükséges a testedzés, de mit tehetek, ha annyi a teendőm, hogy nem is tudom hol áll a fejem. Csak nem mulasztatom el kötelességem a sport miatt.

— Szó sincs róla, hogy elmulaszd a teendődet kedves olvasó, senki sem kívánja ezt tőled. Lehet beosztani úgy az időt, hogy pár órát a természet friss, üde légkörében tölts el.

Sportoljunk tehát mindnyájan, ki többet, ki kevesebbet idejéhez mérten és megkísérüljünk győződni, hogy testünk képzése mellett nem szorul háttérbe szellemi kiképzésünk sem. Győzzük meg végre a sport ellenségeit, hogy lehet sportolni is és hogy helytelen az a vélemény, miként a sport csak távollattja a diákokat a tanulástól.

Véssük jól elménkbe a latinok ama fel-fogását, melyet így fejeztek ki. „Mens sana in corpore sano.” Előre!

◉ ◉ TÁRCSA ◉ ◉

Háborgó lelkek.

Írta: Ifj. Száder Gyula.
(Folytatás.)

II.

Pipacs, szarkaláb, a zöld vetésből kizakadó kékszemecskék, kis buzavirágok, a tollas, pelyhédző pampampóka, méskép gyermeklancfő, a sárga keblő, fehérpártás réti margareta, — ez mind oly különösen hangulatot keltő Györgynél, hogy hatásuk rajt feltűnően észlelhető.

S mindezt koszoruzza az utolsó perceit élő vérező nap véggyöngyűt sugaraival teleszórt, felhőtelen ég alatt, a légből trillázó pacsirta dalja . . .

Danica meglassítja lovát s így jobban szemügyre véve — figyelő György arcvonásait, ki elmerítve gondolataiban, a nyeregben összegubbaszkodva, mellére hajtott fővel, neki roppant mulatságos figura. —

Nevetséges hasonlatai támadnak, — de aztán gyorsan elkomolyodik.

György nem veszi észre s most ő kinevetné? Ez nem lenne szép és csöppet sem éretnyes . . .

Megériinti a vállát. De aztán nem tudja

állani, hogy fel ne kacagjon, amint megszólítja:

— No, mi lette, tanár úr?

György feleszmél. Egy pillanatra elröstellkedik, füleig pirul; majd palástolva zavarát, térdeivel oldalba szorítja a sárgát, a ló felnyerit, nekirug a földnek s hátuk mögött hagyják a leányt. Aztán visszapiillant, lovát megállítva, hogy Danicát bevárja s neki válaszoljon.

— Elgondolkoztam egy kicsit . . . Tudja kérem, ez a szép természet valósággal megilletett. — Természetimádóknál ez nem ritkaság . . .

— A persze . . . persze . . . kedves tanár úr, lássa, ez eszembe sem jutott ideig . . . Igyhát természetimádó? Kiáltja oda élesen csicsgő, csengő hangján Danica. — No ez nagyszerű . . .

Ekkor már mellette ficákol a lóval.

Éles, okos szemelít fürkészőn szegi reá, mintha tanulmányozni akarná az embert.

Györgynek kis tanítványai: Gábor és Endre messze nyargalásznak előtök.

A mester utánnuk kiáltana s eme szándékát közli is Danicával, ki azonban nagyon feleslegesnek találja azt, olyképp érvelve, hogy el úgy sem vesznek, mert feltéve az eshetőségeket, ha ők nem is, de a két kis ponyva

minden esetre hazatalálnak.

Ilyetén elméskedéseitől el sem tér, mert szerinte jobb, hogy így egyedül lehetnek, kettesben, miután sürgős, halasztást nem tűrő elintézni valója volna nyelvmesterükkel.

És kíváncsi, kutató tekintetét belemélyeszi György arcába, aki most, e pillanatokban mindenütt szívesebben szeretne lenni, de itt . . . e leánya mellett nem . . .

A csillagos homlokú pej; a Danicáé, — a sárga: a nyelvmesteré, minthogyha sejtene, hogy az ő rendeltetésük most a lanyha cammogás s lehorgasított fejikkel bólogatva bandukolnak egymás mellett, a mezei dűlőuton.

S Danica kutató tekintete letéved a zavartól kipirult György arcáról, hogy összeszedegesse, hogy sorakoztassa gondolatait, hogy fontolgassa kissé, amit mondani akar.

Aztán szól:

— Tanár úr! Nem fog haragudni, ha talán tulságosan is bátor leszek; nem szabad neheztelnie rám, ha — lehet avatatlannul — betolakszom lelkivilágába. — Hiszen, — higgye el — nem akarok én ezzel elérni semmit sem; értsen meg, hogy semmit, csak . . . csak vigaszt szeretnék nyújtani egy ingadozó léleknek, csak megvigasztalni szeretném, mert erre szüksége van . . . Látom . . .

● ● HIREK ● ●

Kinevezés. Vályi László, helybeli járásbírósi joggyakornok a szomorjai járásbíróshoz jegyzővé neveztetett ki.

Ashelyesés. A vallás és közoktatásiügyi miniszter, Fejér Lenke állami tanítónőt Berezsnáról Szobrauc-fürdőre helyezte át.

Öngyilkos fiatal leány. György András helybeli asztalos mester Róza nevű 18 éves leánya folyó hó 5-én, a kora reggeli órákban — miáltal szülői az udvaron foglalatoskodtak, — elővette az apjának a szekrény mögé rejtett 9 mm. fióbert fegyverét, melyet golyóra töltött és halántékához illesztve agyonlőtte magát, azután vérző fejjel a fegyvert az ágy alá dobta és holtan a padlóra zuhant. Mire az öngyilkos leány szülői a szobába beléptek a leány már kiszenvedett. Tettét állítólag azért követte el, mert egy távolról jött fiatal ember — ki egykor udvarolt neki — hűtlen lett hozzá. A fiatal leány öngyilkossága széles körben ószinte részvétet keltett. Temetése folyó hó 6-án volt általános részvét mellett.

A mozgósított katonák emlékkeresztje. A hadvezetés elhatározta, hogy a nehéz időkben nehéz szolgálatot teljesítő mozgósított katonatisztek és katonákat egy emlékkeresztrel fogja kitüntetni. A kereszt igen tetszetős, sárgarézből készült s rajta ez a felírás: „Erinnerungskreuz 1912—13.” sárgafekete a szalagja s az utasítás értelmében szolgálat alatt a jogosultaknak viselniük kell. Most már boldogok a tartalékosok!

A vidéki rendőrség államosítása. A vidéki rendőrség államosítása már befejezett tény és gyors tempóban halad a megvalósulás felé, úgy, hogy újre már az állam átveszi a vidéki rendőrséget. Amint olvassuk, a belügyminiszteriumban teljesen elkészült az erről szóló törvényjavaslat, mely a miniszterelnök határozott kívánságára 1914. január 1-én életbe lép. A javaslatnak érdekes és fontos rendelkezése az, hogy minden királyi illetőtábla székhelyén — tehát tizenegy városban — főkapitányi állásokat szerveznek. A főkapitányok hatásköré nemcsak a saját

városukra, hanem az egész kir. tábla területére terjed ki. A főkapitányok és helyettes főkapitányok közvetlen alárendeltjei a kerületi kapitányok lesznek, akik a kisebb városokban fognak a rendőrség élén állani. A főkapitány ítéleteit a törvény életbeléptetésétől kezdve nem az illető város tanácsához, hanem harmadfokban egyenesen a belügyminiszterhez kell megfellebbezni. Az állam a vidéki rendőrség státusát csak részben veszi át s a tisztikarba főleg jogvégzett fiatal erőket nevez majd ki.

Football mérkőzés. Sportegyletünk a szorgalmas „Szécsényi Ifjúsági Football Club” mérkőzést tartott, a múlt vasárnap. Ellenfele kitűnő játékosokból, derék ifjakból összeállított football csapat, mely nagyszerű ellenféllel szemben a szécsényiek nem is számíthattak győzelemre. Azonban clubunknak nem is az volt a szándéka, hogy nyerjen hanem, hogy tanuljon, hogy megtanulja azt a szép összjátékot amellyel a losonciak kijátszották clubunk védelmét. Az eredmény 6: 1. Igaz hogy nem mutatja hűsen az erőviszonyokat, mert a sokkal erősebb és magasabb losonci fiúk ellen nem bírtak érvényesülni a kis szécsényiek, habár a tudásuk közt nincs öt goal differencia. Azt azonban, hogy a fizikai erő győzött a technikai erő ellen állítani nem lehet, mert a losonciak el vannak látva annyi rutinnal, hogy a szécsényiek felett legalább egy goal különbséggel fizikai fölény nélkül győzedelmeskedjenek. A losonci csapatban mindenki jó volt, meg volt az egyöntetűség. Különösen Gandi szép lefutásai keltették nagy gyönyörűséget. A szécsényiek közt csakis a nagyobb termelűek bírtak érvényesülni így Siposnak, Weisz Árpádnak és Weisz Artúrának a munkája aratott tetszést. Petőfi jól védett, de nem a tőle megszokott jól. — Ugy értesülünk, hogy f. hó 10-én délután 5 órakor a Bgyarmati labdarugó ifjak köre mérkőzik Szécsényben.

Tűz. Folyó hó 6-án a délelőtti órákban városunk mindennapi megszokott csendjét a félrevert harang kongása zavarta meg.

Trajter Mihály gazdának a nagylóci uton levő szérőjén kazlak gyulladtak meg, a gyorsan kivonult tűzoltóságunk csak a legnagyobb erő megfeszítéssel sikerült a tűz tova terjedését megakadályozni. A tűz közvetlen oka a szerűn levő cséplőgép kéményéből kipatant szikra. — A kár nagy, mert nemcsak az egybe hordott gazdasági termények, hanem a cséplőgép teljes készlete is a tűz martalékvá lett. — A kár a mely körülbelül 30.000 korona biztosítás útján megtérül.

● ● CSARNOK ● ●

Csókprobléma.

A mai 2000 hetes fiúk és 900 hetes leányok számára.

A múlt század vége felé, egy berlini lap pályadíjat tűzött ki a következő kérdés legjobb verses megoldására: „A csokolánsnál miért hunyjuk be szemünket? Igen sok, jórészt okos és szellemes válasz érkezett be a világ minden tájáról a csókváltógyűben, melyben már Ádámnak és Évának egyaránt van részük; egyik a váltó kibocsátója, másik az elfogadója. Abban az időben is értettek már a nők a versíráshoz, kik a maguk részéről szintén elmondák nézeteiket, de férfiak mégis többen voltak kik e talány megfijtésében fáradoztak. Az előbbieket jóval kevesebben voltak, valószínűleg azért, mivel a hölgyek már akkor is jobban megtudták őrizni a titkot, mint a férfiak.

A kérdés fellevesét Heine alább leirt bájos, mint csintalan gyönyörű csengő-bongó költeménye okozta, ez adta meg az okot a théma fölvetésére.

Heine ezt mondja:

„Befogom a két szemét én
S csokolom az ajkát:
És azóta nem hagy békén.
Kérdi ennek mély okát.

Kérdő estől kora reggig

Kérdés tárgya a dolog:

„Mért fogod be szememet, míg
Ajakamat csokolod.

Nem mondom meg — furcsa kérdés! —

Magam sem tudom okát —

Befogom a két szemét és

Csokolom az ajkát.”

György meghökken e váratlan leleplezésre. Ennek dacára érthetlenséget szinlel, elég ügyellenül kitérni próbál a hirtelen támadás elől. Rosszul takargatva lelkiének nyughatatlanságát: védekezik.

— De, kérem . . . Hogy értsem ezt?

Danica izgatatlan meggyőződéssel adja választul:

— Hiábavalóság tagadni akkor, amikor az ember arca vallomásokot tesz.

— Nem értem. Igazán nem értem.

— Érti. Nagyon is érti kedves tanár ur, csak éppen nem akarja megérteni. — És viszont nem akarja megérteni a természet rendszeres eljárását sem. Makacsul ellenkezik neki, menekülne előle, de lehetetlen: már most — kedves tanár ur — lehetetlen kibújnia . . . Nem tapasztalja?

Lásna, nem kell gondolatolvasónak lenni, hogy ezt megtudhassuk; oda van az irva szokatlanul sötét, komor homlokára, álmagat tekintetében . . . De igazán nem haragszik meg, hogy így zavarba hozom?

— Dehogy . . . Dehogy haragszom . . .

Csak legalább megérteném valamiképp . . .

— Hát jó . . . Tegyük fel, hogy nem tud megérteni. Tegyük fel, kedves tanár ur, hogy amit én az előbb mondogattam, mind merő ráfogás, ráerőszakolás; egytől-egy

egy beteges fantázia öres, alapel nélküli lákománya . . . Tegyük fel. — Hanem már — bocsánatot kérek — arra szabad felvilágosítást kérem: mi okozza a nagy változást, amit napok óta, ha nem csodálom, hetek óta figyelek a modorán, a viselkedésén, a szokásain, egész egyéniségén. Adjon választ tanár ur, ha tud . . . Mi teszi zárkóztató, zavarító, szokatlanul szótalanná, — ha nem az, hogy valaminek történnie kellett a lelki-világában, ha nem az, hogy valamit fájlal, valami bántja?

Most feleljen tanár ur Etlaláltam?

György nem szól. Csupán a tekintete mered magaelé, a semmiségbe, tanuskodva, hogy mélyen, nagyon mélyen gondolkodik. — Lehet, hántorgatja zaklatott agyában, mit eléje látal e bátor, szemes teremlés. De legalább ne rohanat volna neki egyszerre. Legalább ne velköztette volna . . . De így . . . így roppant röstelkedik.

De mi történik?

Az álhatalos ember kezd megadni magát?

Pillanatról-pillanatra ujabbnál ujabb változások, fovdulatok észlelhetők a lélekben.

A fenyegető „nem szabad” kezd homályosulni . . . !

Hát mégis?

. . . Lovaik gyorsabban ügetnek haza-

felé, szürkülni kezd. A denevérek hozzáfognak esti laknázásukhoz, — itt is, ott is elsurrán egy-egy . . . A faluvégi mocsaras tóból idehallik a vízbékák traccsa, tereferéje . . .

Ez alatt Danica és György szótlanul szemlélik az előttük trappoló két kis pönnyt.

A fiuk mégis bevárják őket . . .

S Danica most gyorsan odasug Györgynek:

— E' szerint nem kapok választ? Semmi közöm hozzá? . . . Jó . . .

György nem képes feleletet adni.

. . . A fiuk hangosan kiabálnak, kacagnak, ahogy odaérnek.

Qömbölyű, kipirult arcuk ragyog az örömtől, a gyerekes jókedvtől, boldogságtól.

György keserűn elmosolyodik, hogy látja őket. Ezeknek csak jó . . .

Beh' inkább szeretne gyermek lenni újra s eldobni magától mindent, mindent . . .

Fellvenni újból a rövid nadrágocskát, formátlan topánkát, — eljárni a vízre kishalát fogdosni, — erődre madártojást szedni, elvetni mindent a múltért . . . a gyerekekért.

S míg így tündök, arra eszmél, hogy előttük áll az ódon kuria, a park százados fáival, az ő komorságával, titokzatos büszkeségével, urhatnomságával . . . (Folyt. köv.)

A pályabért egy prágai író nyerte el, a következő jámbor zamató felelettel:

„A bibliában írva áll:
Felebarátodat szeresd,
Gyöngéinél, hibáinál
Kell, hogy szemet hünyl öröme!l
Ha két szerelmes ajka összeért,
Hogy gyöngye, tudja mindenik magáról:
Egyet térted, egyet magamért —
És nemcsak egy, de mindkét szem bezárul.
A győztesnek akadt néhány versenytár-
sa, ime néhány közülök:

„Okát könnyen megielem:

„Vakká tesz a szerelem:

A szememet le mért csukom,

Ha ajkamon van ajkaja?

Óhajtom (ime megsugom)

Bár volna akkor — éjszaka.”

„Már semmi dolguk a szemeknek,

Hát beteszik az ablaktáblát;

S ha volna zárjok a fölteknek,

Bizonyyal ők is azt csinálnák.”

„Ha csokolom kis feleségem,

Szemem behunyni sohse késem:

Megödvözt jelen valóság,

Ne lássam a jövő anyósát.”

„Szemek, mikor lecsukottak,

Duzzogó komédiások,

Kik szerephez nem jutottak”

„A ki ilyet kérdez, az az ember

Nem lehet a csokolásba mester:

Lecsukódik szemünk, mert c-ök közben

Lelkünk a hetedik éjbe röpren,

Magasabbra nem juthatunk már mi.

De — az örvényt nem akarjuk látni.”

„A szem lezárul, a mikor

Két szív egy csókban összeforr.

Ez a szemérem diszkrét szemihunyása,

Hogy az intim ténykedést ne lássa”

„Mi a csók? Egy esemény

A nyomdászat szük terén,

Gyönygszedés meg levonat,

Voltakép utánnyomat.”

„Tilos az utánnyomás! —

De itt enyhébb felfogás

Kölcsönös mély szeretet

Eléződen hely szemet.”

Az úszóspont kedvelői szempontjából:

„Csokolózni: alámerülni

Tengerében a szerelemnek,

S emberek szemüket behunyják,

Hogy ha a víz alá lemennek!”

Egy másik már közvetlen forrásból tudja:

„Szemek, csukjátok be a két ablaktáblát

Kis száj nem akarja, valahogy meglássák!

Mikor elszenvedi édes kintzalatát.”

Egy pedig Mithológiai alapon a követ-

kezőleg beszél:

„Mevakul az rögtön, ki

Meglátta az istenséget:

Szememet azért hunyom be,

Ha csókolak lányka téged:

Ott himolnak Amor és a

Gráciák szép arcodon,

S trónjukhoz közelni én csak

Hunyt szemem bálokodom.”

A nők következőkben szóltak meg:

„Mert álomnak hívé a csókot,

A szeme enyhén lecsukódott

Ily édes ödv, ily égi Nép

Lehet-e álomnál egyéb?!”

„Ha ajkamra tapad ajka

Szemem önként lezárul.

Boldog érzet jobb tenéked:

Nincsen ör ki elámit.”

„Ha szemem más tárgyán nyugszik,

Megoszlik a figyelem,

S nem lehet az édes mámort

Oly teljesen élveznem.”

Boldog itt e földön, a ki

Csak a jelent aknázza, ki

S a jövőbe nem tekintget.

Édes csókban egybe forrva,

Jövőt látni nem akarva

Behunyjuk szemünket.”

Szerkesztésért a Kiadó felelős.

2946—1913. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Losonci Takarékszövetkezet és hitelbank r. t. végrehajtónak Szöke János és neje végrehajtást szenvedő elleni 12 000 kor. tőkekövetelés és járulék iránti végrehajtási ügyében a N.-megyeri 381 sz. tkvi A. 4. sor, 1637—14c. hrsz. pusztai zsúny almási szántóra 440 kor. az u. o. tkvi 5 sor 1637—14a hrsz. szántó 286 kor. az u. o. tkvi 11 sor, 1659—15 hrsz. szántó 340 kor. az u. o. tkvi 12 sor 1659—16 hrsz. szántó 1234 kor. és az u. o. tkvi 13 sorsz. 1660—1b. hrsz. szántó 1635 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendeli és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1913 évi szeptember hó 26 napjának d. e. 10 órájkor N.-megyeri község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár kétharmadán alól eladati nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én kelt 3333.—81 I. M. rendelet 8. §-ában megjelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek az 1881. évi LX t.-c. 17. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság

Szécsény, 1913. július 1-én.

Szenzhe s. k. kir. bíró.

A kiadmány hitelől:

Tkvtó h. Zolyonka, tkvi írnok.

2784—1913. tkvi sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Szécsényi népbank r. t. végrehajtónak Pusztai Mihály Jakab és isai végrehajtást szenvedők elleni 190 kor. tőkekövetelés és jár iránti ügyében az 1881 LX t.-c. 144 §-a alapján és a 146 § értelmében a szécsényi kir. bíróság területén lévő N.-Ludány községben fekvő a ludányi 410 tkvben A I I sor 254 a I hrsz. első vetői szántóföld 46 kor. az u. a. tkvi. A IV. 1—2 sor. 217a, 379a hrsz. első és második vetői szántóföld 98 kor. az u. a. tkvi V. I sor. 656 b2 hrsz. szántó ipolynál az u. a. tkvi A VII. I sor. 299a I hrsz. második vetői szántóföld 15 kor. az u. a. 19. sz. tkvi A I, 5, 8, sor 300, 548, hrsz. szántóföld második vetőben és homokra járó rétnék B 4 alatt Pusztai Mihályné Süllei Teréz nevének álló része 276 kor. az u. a. 316 sz. tkvi A I 2—11 sor. 127, 253, 216, 298, 378, 359, 487, 550, 570, 657 hrsz. luczernás első és második vetői szántó, káposztás, rét, nagyrét, ipolynál ingatlanok B 5 és 9 alatt Pusztai Mihály Jakab nevének álló része 384 kor. az u. o. 1515 sz. tkvi A 1 sor közös legelőnek B 1 alatt ugyanannak nevének álló része 62 kor. az u. o. 521 sz. tkvi A I. 2 sor 15a1 hrsz. beltelek 73 sz a B 4, 5 alatt u. a. nevének álló része 196 kor. az u. o. 514 sz. tkvi A 1 sor legelő illetőségeinek B 4-6. alatt u. a. nevének álló része 72 kor. az u. o. 302 sz. tkvi A I srsz. 15b hrsz. és 70 kor. tk. sz. belteleknek B 3 alatt Pusztai János martinkó nevének álló része 198 kor. az u. o. 282 sz. tkvi A I 1 3—79—12 sor. 176b 278h 246b, 396b, 409b, 337b, 517b, 593b, 634b, 463b,2 hrsz. szántóföld, szántó, I vető, szántó, II vető, rét, nagyrét ipolynál, káposztásnak B 5, 16, alatt u. a. nevének álló része 482 kor. az u. o. 159 sz. tkvi A 1 sor 707 hrsz. szőlő öreghegyi szőlőnek B, 37, 35 alatt u. a. nevének álló része 188 kor. az u. o. 27 sz. tkvi A I I sor 52 hrsz. és 25 tk. sz. belteleknek B, 15 18 alatt u. a. nevének álló része 198 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést

elrendeli, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1913. évi augusztus hó 29-ik napjának d. e. 10 órájkor N.-Ludány község házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár 2/3 részén alól eladati nem fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én k. 3333—81. I. M. rendelet 8. §-ában megjelölt övadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság.

Szécsény, 1913. július 11-én.

Szenzhe, sk. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelől:

Tkvtó h. Zolyonka, tkvi írnok.

430—1913. végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-c. 102 § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. bíróságnak 1913. évi V 238/1 számú végzése következtében Tersztyánszky István szécsényi ügyvéd által képviselt Szécsényi Takarékpénztár r. t. javára 176 K. s jár erejéig 1913 évi május hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 2905 kor-ra becsült következő ingóságok u. m. kocsi, gazdasági eszközök, hordók, borju stb. nyilvános árverésen eladnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. bíróság 1913-ik évi V. 238/1 számú végzése folytán 176 kor. tőkekövetelés, ennek 1912. évi december hó 1 napjától járó 6 százalékos kamatai, egyharmadszázalék váltódíj és eddig összesen 81 kor. 90 fillérben bíróság már megállapított költségek és 3 korona árverés kiütési díj erejéig Varsányban leendő megtartására 1913. évi augusztus hó 16 napjának délutáni 3 órája határidővel kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legelőbbet ígérőnek község esetén becsárón alól is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltek.

Szécsény, 1913. aug. hó 3-án.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

3202—913 tkvi. sz.

Haszonbérleti árverés.

A magyar agrár és járadékbank végrehajtónak Gudenus Béla elleni végrehajtási ügyében a szécsényi kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál (Földszint 7 szám) 1913 évi augusztus 13-án d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatik a kishartyáni I és 336 sz. tkvekben felvett, s körülbelül 900 kat. hold kiterjedésű ingatlanok 1913 évi október 1-től 1914 évi november 1-éig terjedő időre.

Kikiáltási ár 10 000 kor.

A haszonbérleti összeg 4 egyenlő részletben, s pedig 1/4-de az árverés alkalmával, 1/4-de 1914 január 1-én, 1/4-de április 1-én, és 1/4-de július 1-én fizetendő a zárgondnok kezébe.

A gazdasági munkálatok az árverés megtartása után megkezdhetők.

Egyébb feltételek a telekkönyvi hatóságnál és Nagy Géza kir. bír. végrehajtónál megtekinthetők.

Szécsény 1913 augusztus 5-én

A kir. bíróság

mint tkvi hatóság.

A főváros összes
napi- és heti-lapjaira
előfizetéseket elfogad:

Glattstein Adolf
könyv- és papírkereskedő Szécsényben.

Jó házból való fiu
tanulóul felvétetik

NAGY LAJOS
gépaihelyében. — Szécsény.

Eladó ház.

Szécsényben, a Kossuth Lajos-utca-
ban lévő 278. sz. alatti ház szabad-
kézből eladó, — esetleg bérbe adó.

Értekezni lehet:

Stancsik István tulajdonosnál, Szécsényben
(Árpa-utca.)

A félszázad óta fennálló

UJLAKI TÉGLA és MÉSZÉGETŐ

RESZVENYTÁRSULAT

legkitűnőbb minőségű

ASZBESZTPALÁJA

minden hasonló anyagot túlszárnyal

tűzálló, fagyálló, tetszetős és olcsó.

Anyagot szállítunk, fedést vállalunk.

Kérjen árajánlatot!

Képvisele: **PRÁGAI ERNŐ** fakereskedő, Szécsény.

10—25

Legjobb anyag — legjobb munka — legmesszebmenő jótállás.

Izléses munkáért többszörösen kitüntetve.

ULIP ISTVAN

elővirág terme

LOSONCZ,

RÁKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

Megrendelések: elővirágokban
Glattstien Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállítatnak.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő, vegyítész- és gőzmosó intézete

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltekn.

**Gyász esetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.**

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószer- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRÁDMEGYE) RÁKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó árakon.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítettek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali
nyomatványokból.